

DET TALTE ORD GÆLDER

Tale til brug for besvarelse af samrådsspørgsmål B fra Folketingets Socialudvalg den 31. maj 2012:

Samrådsspørgsmål B:

”Ministeren bedes oplyse, hvorfor lovforslag L 106 ikke lever op til regeringsgrundlaget og Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet, herunder bedes ministeren specielt gøre rede for, hvorfor høringssvarene ikke er indarbejdet i lovforslaget, redegøre for hvorfor lovforslagets konsekvenser ikke er beskrevet, og svare på hvordan man kan hævde, at der er gennemført kønsneutralitet mht. ægteskab i katolske lande.”

1. Først vil jeg gerne sige tak for muligheden for at komme her i dag og tale om L 106 – ægteskab mellem to personer af samme køn. Jeg har også haft lejlighed til at læse udvalgets betænkning.

2. Jeg er jo bl.a. blevet bedt om at komme og svare på, **hvorfor** L 106 ikke lever op til regeringsgrundlaget og til Justitsministeriets vejledning om god lov kvalitet. Med spørgsmålet forudsættes det altså, at lovforslaget **ikke** lever op til de krav, som stilles til god lov kvalitet.

Det er jeg naturligvis ikke enig i.

I tirsdags var justitsministeren i samråd om netop dette spørgsmål.

Justitsministeren fastslog over for udvalget, at det efter den lovtekniske gennemgang af lovforslaget i Justitsministeriet kan konstateres: **at** lovforslaget retligt set godt kan stå alene, og **at** lovforslaget til fulde lever op til regeringsgrundlagets målsætning om bedre lov kvalitet i forhold til en rimelig høringsfrist.

Jeg kan forstå, at ministeren sluttede af med at oplyse udvalget om, at lovforslaget samlet set lever op til de krav, der følger af Justitsministeriets retningslinjer. Det kan jeg naturligvis henholde mig til.

3. Med det på plads, vil jeg nu forsøge at gå lidt mere ind i de enkelte spørgsmål, der særligt stilles i relation til lovforslaget.

4. I forhold til **høringssvarene**, må jeg – ligesom justitsministeren – henvise til, at det er normalt, at der til et lovforslag udarbejdes et kommenteret høringsnotat.

Samtidig med at lovforslaget blev fremsat den 14. marts 2012, oversendte jeg – sammen med høringssvarene – et kommenteret høringsnotat til udvalget. Som det fremgår af høringsnotatet, er der tale om nuancerede og divergerende høringssvar, som jeg naturligvis har læst, men som jeg ikke fandt gav anledning til yderligere i forhold til udformningen af selve lovforslaget.

Jeg mener derfor, at lovforslaget også i den sammenhæng opfylder de krav, der stilles til god lovkvalitet.

Men jeg vil da godt sige, at flere af høringssvarene jo gav udtryk for en modsatrettet holdning, end den regering har til dette spørgsmål – og der er ikke nogen tvivl om, at det her er svært for nogle. Det vil jeg i hvert fald gerne anerkende.

5. Der spørges også til, hvorfor **lovforslagets konsekvenser** ikke er nærmere beskrevet.

Jeg må henvise til, at det af lovforslaget tydeligt fremgår, at regeringen ønsker at sikre en ligestilling af par af samme køn med par af forskelligt køn på det familieretlige område, og at vi har valgt at gøre det i to tempi.

Vi vil således give alle medlemmer af den danske folkekirke mulighed for at blive gift i kirken – uanset deres seksuelle orientering, og vi vil i øvrigt undersøge yderligere tiltag i retningen af en kønsneutral ægteskabslovgivning.

Derfor gøres det med dette lovforslag her og nu muligt for par af samme køn at indgå ægteskab, **og** samtidig har vi iværksat en udredning af de grundlæggende og komplekse spørgsmål, der skal tages stilling til, hvis retsvirkningerne af et ægteskab skal være de samme – uanset køn.

Lovforslaget beskriver da også helt åbent og klart, at retsvirkningerne af et ægteskab indgået mellem to personer af samme køn, indtil videre skal være de samme som af et registreret partnerskab. Lovforslaget giver derfor par af samme køn mulighed for her og nu at indgå ægteskab, men i forhold til retsvirkningerne af dette ægteskab er der ikke noget, der ændrer sig i forhold til den retstilstand, som hidtil har været gældende for registrerede partnere.

Jeg må – som jeg også nævnte indledningsvist – holde fast i, at justitsministeren forleden konstaterede, at L 106 godt kan stå alene og derfor lever op til de retningslinjer, som Justitsministeriet har stukket ud, og

at det er et politisk spørgsmål at tage stilling til, om det er ønskeligt at tage tingene i flere tempi.

Og endelig skal jeg henvise til, at jeg nu i flere besvarelser til udvalget har redegjort nærmere for lige netop dette spørgsmål [eksempelvis spørgsmål nr. 1, 2, 3 og 19].

6. Så er der spørgsmålet om ægteskabslovgivningen i de katolske lande.

Jeg antager, at spørgsmålet går på de lande, som nævnes i lovforslaget som eksempler på, i hvilke lande par af samme køn kan indgå ægteskab – dvs. Portugal og Spanien.

Jeg vil her gerne påpege, at vi i lovforslaget nævner en række europæiske lande som eksempler på lande, hvor det er muligt for par af samme køn at indgå ægteskab.

Portugal og Spanien er medtaget som to af flere eksempler, da der allerede under den tidligere regering også blev foretaget undersøgelser af retstilstanden i netop de to lande. Det er dog ikke nævnt, om ægteskab mellem to personer af samme køn i de nævnte lande kan indgås borgerligt, kirkeligt eller begge steder. Vi har således ikke på noget tidspunkt hævdet, at par af samme køn i netop de to lande kan indgå ægteskab i kirken, som det lægges op til i spørgsmålet.

I besvarelsen af spørgsmål nr. 87, har jeg således præciseret, at par af samme køn i Portugal og Spanien kan indgå ægteskab ved borgerlig vielse, men ikke ved kirkelig vielse.

Endelig mener jeg, at vi bør forholde os til det, der er vigtigt i denne sammenhæng – nemlig at regeringen ønsker at give par af samme køn i **Danmark** mulighed for at indgå ægteskab – og dette både i kirken og på rådhuset.

7. Som jeg startede med at sige, har jeg med interesse læst udvalgets betænkning over lovforslaget, og jeg bliver altså nødt til at sige, at jeg på flere punkter fornemmer, at vi i denne proces har talt lidt forbi hinanden.

Derfor er jeg også glad for, at jeg her i dag har muligheden for at fortælle, hvad det er, regeringen ønsker med dette lovforslag.

Da jeg sad og lyttede til debatten under 1. behandlingen, hæftede jeg mig ved, at flere af jer argumenterede for, at regeringen havde haft lidt for travlt. Jeg hørte nogle spørge, om ikke vi har tromlet hen over hovedet på nogle,

og om ikke vi skulle have ventet med at fremsætte lovforslaget, til al den anden lovgivning også var klargjort?

Til det er der at sige, at det her er et aktivt valg fra regeringens side – at vi gerne hurtigt vil give par af samme køn mulighed for at indgå ægteskab – på rådhuset og i kirken.

Og det er også i den sammenhæng vigtigt at huske på, at der med lovforslaget også gives mulighed for den borgerlige vielse, som står for størstedelen af det samlede antal vielser.

Når man tænker på de beslutnings- og lovforslag, regeringspartierne gennem tiden har fremsat om netop dette spørgsmål, kan det heller ikke undre nogen, at vi som noget af det første tager fat på det.

Men jeg må så også sige, at jeg synes, at kritikken om, at vi ikke kender konsekvenserne af forslaget er lidt tidligt ude. Forstået på den måde, at vi jo netop har besluttet, at de store spørgsmål – eksempelvis i forhold til børneloven – dem venter vi med, til der er foretaget en grundig udredning af netop de spørgsmål.

På det punkt er vi nemlig helt enig i, at vi ikke uden videre undersøgelser og debat kan gennemføre den fuldstændige kønsneutralitet. Det er jo også derfor, at ægteskab mellem to personer af samme køn **ikke** har de samme retsvirkninger som ægteskab mellem to personer af forskelligt køn.

Derfor vil jeg også gerne minde om, at jeg ved 1. behandlingen gav udtryk for, at vi på den anden side af sommerferien skal tage en grundig debat på baggrund af den udredning, som er i gang.

Med det vil jeg gerne takke for ordet, og jeg vil naturligvis bestræbe mig på at besvare udvalgets opfølgende spørgsmål så fyldestgørende som muligt.